

Ενθύμου τον Κύριο τον Θεόν σου

Εδάφιο κλειδί: «Πρόσεχε
στον εαυτό σου, μήπως
λησμονήσεις τον Κύριο τον
Θεό σου, αθετώντας τις
εντολές του, και τις κρίσεις
του, και τα διατάγματά του,
που εγώ σε προστάζω
σήμερα.»
— Δευτερονόμιο 8:11

Επιλεγμένα εδάφια:
Δευτερονόμιο 8:1-11

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ
είναι ένα από τα
σημαντικότερα βιβλία
της Βίβλου. Από αυτό ο
Δαβίδ και άλλοι
προφήτες της Παλαιάς
Διαθήκης άντλησαν
σημαντική έμπνευση
και ο Κύριός μας Ιησούς
και οι απόστολοι
αναφέρθηκαν στα λόγια
της. Είναι μια μεγάλη

περίληψη του νόμου του Θεού.

Στο Βιβλίο του Δευτερονόμου έχουν καταγραφεί
αρκετές δημόσιες ομιλίες του Μωυσή, εκείνου του
μεγάλου προφήτη του Θεού, αρχηγού του Ισραήλ και του
μεσολαβητή της Διαθήκης του Νόμου. Η συγγραφή
αυτού του βιβλίου μπορεί να ήταν ένα σταδιακό έργο από
την πλευρά του Μωυσή. Ωστόσο, η παράδοσή του στον
λαό του Ισραήλ προφανώς επιφυλάχθηκε μέχρι λίγο πριν
από το θάνατό του, όταν οι Ισραηλίτες θα περνούσαν
σύντομα πάνω από τον ποταμό Ιορδάνη υπό την ηγεσία
του Ιησού του Ναυή για να καταλάβουν τη γη της
Επαγγελίας. Ένας από τους στόχους αυτού του βιβλίου

ήταν να εντυπώσει στους Ισραηλίτες τα σημαντικά μαθήματα του παρελθόντος τους και να τους εμπνεύσει προς το σεβασμό προς τον Θεό.

Μέσω του Μωυσή, ο Θεός είχε συνάψει διαθήκη με τα παιδιά του Ισραήλ, σε αρμονία με την υπόσχεσή του που έδωσε στον Αβραάμ τον πατέρα τους. Τετρακόσια τριάντα χρόνια μετά τις υποσχέσεις του στον Αβραάμ, ο Ιεχωβά κάλεσε τον Ισραήλ από τη δουλεία του στην Αίγυπτο και τον έκανε έθνος στην έρημο. (Έξοδος 12:40,41) Ο Θεός τους είχε προτείνει ότι, αν τηρούσαν τους νόμους και τα διατάγματά του, θα τους έκανε μεγάλο λαό, πάνω από όλα τα άλλα έθνη της γης. Συνήψαν αυτή τη διαθήκη με τον Κύριο και δήλωσαν ότι θα αποδεχόντουσαν τη θεϊκή διευθέτησή του, η οποία θα τους έδινε την ευκαιρία σε εύθετο χρόνο να μεταφέρουν τις ευλογίες του Θεού σε όλη την ανθρωπότητα.— Έξοδος. 19:3-8

Καθώς οι Ισραηλίτες ετοιμάζονταν να περάσουν τον ποταμό Ιορδάνη και να εισέλθουν στη γη που είχε υποσχεθεί ο Θεός, ο Μωυσής τους εξήγησε ότι δεν αρκούσε που είχαν αποδεχτεί τους όρους της Διαθήκης του Νόμου και είχαν γίνει ο εκλεκτός λαός του Κυρίου. Ο Θεός θα τους «δοκιμάσει» κιόλας. (Δευτ. 8:2) Ο Μωυσής υπενθύμισε στο λαό όλη τη στοργική καλοσύνη του Κυρίου για λογαριασμό τους και τους επανέλαβε τις εντολές και τα διατάγματα του Νόμου με τα οποία έπρεπε να κυβερνώνται. Έδωσε επίσης επίσημες προειδοποιήσεις για τις συνέπειες του να λησμονήσουν τον Θεό και του να παραβιάσουν τη διαθήκη τους.— εδάφ. 3-20

Με τον ίδιο τρόπο, ο Θεός δοκιμάζει τώρα την εκκλησία, τον πνευματικό Ισραήλ. (Α' Κορ. 3:13) Δοκιμάζει όλους εκείνους που έχουν συνάψει διαθήκη μαζί του για το αν είναι πλήρως αφοσιωμένοι στην εκτέλεση του θελήματός του. Έτσι αναρωτιόμαστε: Είναι η ζωή μας αφιερωμένη πρώτα στον εαυτό μας ή πρώτα

στον Θεό; Είναι οι στόχοι μας κυρίως αυτοί για την επιτυχία στην παρούσα ζωή ή για την τιμή του Θεού και την εκτέλεση του θελήματός του; Με αυτούς τους τρόπους ο Επουράνιος Πατέρας μας δοκιμάζει για να προσδιορίσει ποιος θα θεωρηθεί άξιος να βασιλέψει μαζί με τον Χριστό στην επερχόμενη βασιλεία του.— Εβρ. 12:6-11· Αποκ. 3:21; 20:6

Οι σχέσεις του Θεού μαζί μας υπερβαίνουν το πώς αντιμετώπισε το φυσικό Ισραήλ. Η ευθύνη μας είναι πολύ μεγαλύτερη. Η ουράνια φάση της βασιλείας θα είναι μόνο για εκείνους που, στην καρδιά και τον χαρακτήρα, θα γίνουν σαν τον Δάσκαλο. Πρέπει να αγαπούν τον Θεό με όλη τους την καρδιά και με όλη τους την παρούσα ικανότητα στις σκέψεις, στα λόγια και στις πράξεις. Πρέπει να μπορούν να πουν στον Επουράνιο Πατέρα, όπως έκανε ο Ιησούς: «Όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει». — Λουκάς 22:42 ■

© ruskpp-stock.adobe.com